

31993R0183

L 22/58

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1993 1 30

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr.183/93**1993 m. sausio 29 d.****iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2568/91 dėl maišyto alyvuogių aliejaus ir maišyto alyvų išspaudų aliejaus savybių ir dėl atitinkamų analizės metodų**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

kadangi dėl to Reglamentas (EEB) Nr. 2568/91 turi būti iš dalies pakeistas;

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Aliejų ir riebalų vadybos komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į 1966 m. rugsėjo 22 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 136/66 dėl bendro aliejų ir riebalų rinkos organizavimo ⁽¹⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2046/92 ⁽²⁾, ypač į jo 35a straipsnį,

kadangi Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2568/91 ⁽³⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3288/92 ⁽⁴⁾ apibrėžia įvairių rūšių maišyto alyvuogių aliejaus ir maišyto alyvų išspaudų aliejaus savybes ir atitinkamus analizės metodus; kadangi Reglamentas (EEB) Nr. 2568/91 taip pat iš dalies pakeičia 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės prekių nomenklatūros bei dėl bendrojo muitų tarifo ⁽⁵⁾ I priede pateiktas Kombinuotosios nomenklatūros 15 skyriaus 2, 3 ir 4 papildomas pastabas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 2505/92 ⁽⁶⁾;

kadangi, atsižvelgiant į sukaupą patirtį, kai kuriais atvejais analizės metodai turi būti pakeisti arba patikslinti; kadangi tapo akivaizdu, kad į Reglamentą (EEB) Nr. 2568/91 įsivėlė klaidų;

kadangi, atsižvelgiant į atliekamus tyrimus, laikotarpis, per kurį valstybės narės gali naudoti išbandytus, moksliškai pagrįstus nacionalinius analizės metodus, turėtų būti pratęstas;

kadangi, tyrimams patobulėjus, maišyto alyvuogių aliejaus savybės, apibrėžtos Reglamente (EEB) Nr. 2568/91, turėtų būti patikslintos taip, kad būtų kuo labiau užtikrinamas parduo-damų produktų grynumas, ir turi būti apibrėžtas atitinkamas analizės metodas;

kadangi, tam, kad būtų įgyvendintos naujo metodo taikymui reikalingos priemonės, jo įsigaliojimo laikas turi būti keliems mėnesiams atidėtas;

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2568/91 iš dalies pakeičiamas taip:

1. 3 straipsnio pirmoje pastraipoje „1992 gruodžio 31 d.“ pakeičiama „1993 vasario 28 d.“.

2. 5 straipsnis keičiamas taip:

„5 straipsnis

Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 ^(*) I priede pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros 15 skyriaus 2, 3 ir 4 papildomos pastabos pakeičiamos šio reglamento XIV priede pateiktu tekstu.

^(*) OL L 256, 1987 9 7, p. 1“.

3. Priedai iš dalies pakeičiami, kaip išdėstyta šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 21-ą dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Tačiau maišytam alyvuogių aliejui, supakuotam po 1993 m. liepos 1 d., priedo 10 punktas taikomas nuo tos datos.

⁽¹⁾ OL 172, 1966 9 30, p. 3025/66.

⁽²⁾ OL L 215, 1992 7 30, p. 1.

⁽³⁾ OL L 248, 1991 9 5, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 327, 1992 11 13, p. 28.

⁽⁵⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 267, 1992 9 14, p. 1.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1993 m. sausio 29 d.

Komisijos vardu

René STEICHEN

Komisijos narys

PRIEDAS

1. Priedų sąraše IV priedo pavadinimas keičiamas taip: Vaško kiekio nustatymas dujų ir skysčių kapiliarinių stulpelių chromatografijos metodu.
2. Santraukoje XIII priedo pavadinimas „Gryninimo atlikimo patvirtinimas“ pakeičiamas pavadinimu „Maišyto alyvuogių aliejaus neutralizavimas ir spalvos naikinimas laboratorijoje.“
3. Pirmoji I priedo lentelė keičiama tokia lentele:

„Rūšis	Rūgštinguma, %	Peroksidų skaičius, mekv.O ₂ /kg	Halogenintieji tirpikliai, mg/kg ⁽¹⁾	Vaškai, mg/kg	Sočiosios riebalų rūgštys 2-oje triglicerido padėtyje	Eritrodiolis + uvaolis, %	Trilinolatas, %	Cholesterolis, %	Brasikasterolis, %	Kampesterolis, %	Stigmasterolis, %	β-sitosterolis % ⁽²⁾	Δ-7-stigmasterolis, %	Bendras sterolių kiekis, mg/kg
1. Aukščiausios kokybės pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	M 1,0	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< kamp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
2. Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	M 2,0	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< kamp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
3. Paprastas pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus	M 3,3	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< kamp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
4. Pirmojo spaudimo klasikinis alyvuogių aliejus (Lampante)	> 3,3	> 20	> 0,20	M 250	M 1,3	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	–	m 93,0	M 0,5	m 1000
5. Rafinuotas alyvuogių aliejus	M 0,5	M 10	M 0,20	M 350	M 1,5	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< kamp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
6. Maišytas alyvuogių aliejus	M 1,5	M 15	M 0,20	M 350	M 1,5	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< kamp.	m 93,0	M 0,5	m 1000
7. Neapdorotas alyvų išspaudų aliejus	m 2,0	–	–	–	M 1,8	m 12	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	–	m 93,0	M 0,5	m 2500
8. Rafinuotas alyvų išspaudų aliejus	M 0,5	M 10	M 0,20	–	M 2,0	m 12	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< kamp.	m 93,0	M 0,5	m 1800
9. Alyvų išspaudų aliejus	M 1,5	M 15	M 0,20	> 350	M 2,0	> 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< kamp.	m 93,0	M 0,5	m 1800

M = didžiausia vertė, m = mažiausia vertė.

⁽¹⁾ Viršutinė bendro kiekio riba junginiams, nustatytiems naudojant elektronų pagavos detektorius. Atskirai nustatomiems komponentams viršutinė riba – 0,10 mg/kg.

⁽²⁾ Δ-5,23-stigmastadienolis + klerosterolis + sitosterolis + sitostanolis + Δ-5-avenasterolis + Δ-5,24-stigmastadienolis.

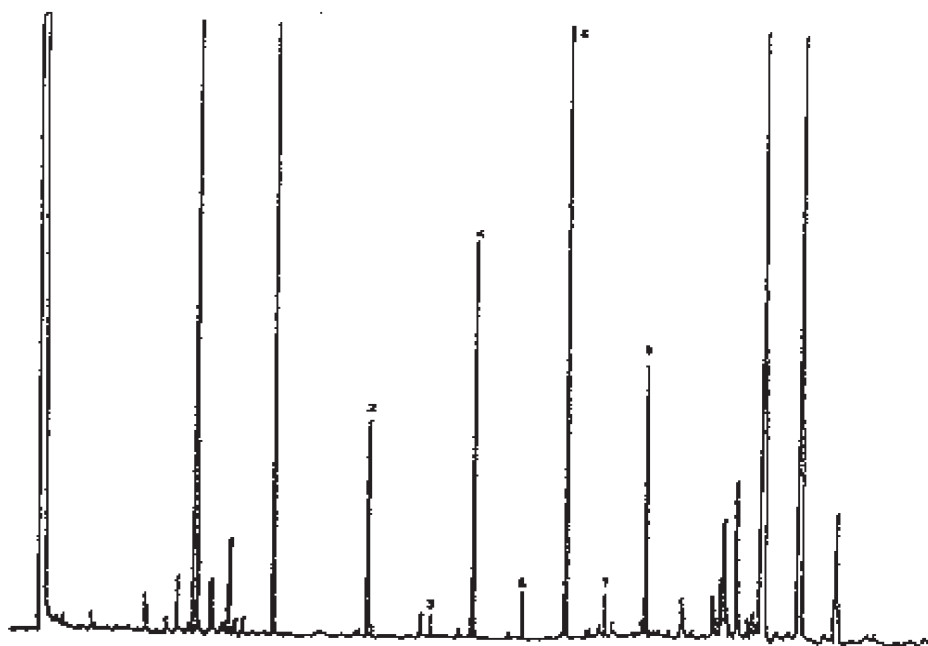
Pastaba:

Jei kuri nors savybė yra už nustatytos ribos, aliejus turi būti atmetamas.“

4. Antroji I priedo lentelė papildoma tokia išnaša:

„Grynumui nustatyti, kai K270 viršija analizuojamai rūšiai nurodytą ribą, ekstinkcijos koeficientas po aliejaus apdorojimo aliuminio oksidu turi būti nustatytas iš naujo.“

5. II priedo 1.5 punkto pabaigoje žodžiai „šių dviejų apskaičiavimų“ keičiami į „dviejų apskaičiavimų“.
6. IV priedo 5.1.1 punkte išbraukiami žodžiai „arba augalinis aliejus“.
7. IV priedo 5.2.2 punkto pirmieji du sakiniai pakeičiami taip: „Į ryškinimo indą maždaug 1 cm storio sluoksniu įpilama heksano ir etileterio mišinio tūrių santykiu 65: 35. (*)“
(*) Šiais ypatingais atvejais kaip eliuentas turi būti naudojamas benzeno ir acetono mišinys tūrių santykiu 95: 5.“
8. IV priedo 5.2.5.2 ir 6 punkte skaičius „100“ keičiamas „1000“ ir išbraukiami žodžiai „kvadratiniais milimetrais“.
9. IV priedo papildymo 1 brėžinys keičiamas tokiu:

1 brėžinys — Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus alkoholių frakcijos chromatograma

1 = Eikozanolis	5 = Pentakozanolis
2 = Dekozanolis	6 = Heksakozanolis
3 = Trikozanolis	7 = Heptakozanolis
4 = Tetrakozanolis	8 = Oktakozanolis

10. IV priedas pakeičiamas tokiu tekstu ir grafiku:

„IV PRIEDAS

VAŠKO KIEKIO NUSTATYMAS DUJŲ IR SKYSČIŲ KAPILIARINIŲ STULPELIŲ CHROMATOGRAFIJOS METODU

1. TAIKymo sritys

Šiame metode aprašomas būdas vaško kiekiui kai kuriuose riebaluose ir aliejuose nustatyti, esant bandymo sąlygoms.

Konkrečiai jis gali būti naudojamas, kai reikia atskirti spaudimo būdu gautą maišytą alyvuogių aliejų nuo alyvuogių aliejaus, gauto ekstrahavimo būdu (maišytas alyvų išspaudų aliejus).

2. METODO ESMĖ

Į riebalus arba aliejų dedamas vidinis etalonas ir atliekamas chromatografinis frakcionavimas kolonėlėje su hidratuotu silikageliu. Regeneruojama frakcija, kuri bandymo sąlygomis išplaunama pirmoji (jos poliškumas yra mažesnis kaip trigliceridų), vėliau dujų ir skysčių kapiliarinių stulpelių chromatografijos metodu atliekama tiesioginė analizė.

3. ĮRANGA

3.1. 25 ml talpos Erlenmejerio kolba.

3.2. Stiklinė chromatografijos kolonėlė, vidinis skersmuo 15 mm, ilgis 30–40 cm.

3.3. Tinkamas dujų ir skysčių chromatografas su kapiliarine kolonėle ir tiesioginio mėginio įpurškimo įtaisais. Chromatografą sudaro:

3.3.1. Termostatinė kontroliuojama kolonėlių krosnis, kurioje norimą temperatūrą galima palaikyti 1 °C tikslumu.

3.3.2. Šaltas inžektorius mėginiui į kolonėlę tiesiogiai įpurkšti.

3.3.3. Liepsnos jonizacijos detektorius ir konverteris-stiprintuvas.

3.3.4. 3.3.4.Darbui kartu su konverteriu-stiprintuvu (3.3.3) skirtas kintamo popieriaus tiekimo greičio savirašis-integratorius, kurio inertiškumas mažiau kaip viena sekundė.

3.3.5. Stiklinis arba lydyto kvarco 10–15 m ilgio kapiliarinė kolonėlė, kurios vidinis skersmuo 0,25–0,32 mm, iš vidaus padengta 0,10–0,30 μm storio skystos fazės S-52 arba S-54 plėvele arba ją atitinkančios medžiagos plėvele.

3.4. 10 μl talpos mikrošvirkštai su kietinta adata, pritaikyti mėginiui tiesiogiai įpurkšti į kolonėlę.

4. REAGENTAI

4.1. Silikagelis, 70/230 mešų, artikulius 7754 Merck.

Silikagelis dedamas į krosnį, ir keturias valandas kaitinamas 500 °C temperatūroje. Ataušinama ir įpilama 2 % vandens. Gauta suspensija homogenizuojama gerai sumaišant. Prieš naudojimą laikoma tamsoje ne mažiau kaip 12 valandų.

4.2. n-heksanas, tinkamas chromatografijai.

4.3. Dietileteris, tinkamas chromatografijai.

4.4. n-heptanas, tinkamas chromatografijai.

4.5. Etaloniškas 0,1 % (m/v) laurileikozanato tirpalas heksane (vidinis etalonas).

4.6. Nešančiosios dujos: grynas vandenilis, tinkamas dujų ir skysčių chromatografijai.

4.7. Pagalbinės dujos:

— grynas vandenilis, tinkamas dujų ir skysčių chromatografijai,

— grynas oras, tinkamas dujų ir skysčių chromatografijai.

5. METODIKA

5.1. Vaško trinties atskyrimas.

5.1.1. Chromatografinės kolonėlės paruošimas.

15 g silikagelio, hidratuoto 2 %, suspenduojama bevandeniame n-heksane ir supilama į kolonėlę.

Silikageliui leidžiama savaime nusėsti. Kad chromatografinė juosta būtų vienalytiškesnė, nusodinimas užbaigiamas su elektrine purtykle. Bet kokioms priemonėms pašalinti per silikagelį perleidžiama 30 ml n-heksano.

5.1.2. Chromatografija kolonėlėje

Į 25 ml talpos kolbą tiksliai pasverama 500 mg mėginio ir įdedama kiek reikia vidinio etalono, atsižvelgiant į numatomą vaško kiekį mėginyje, t. y., įdedama 0,1 mg laurileikozanato maišyto alyvuogių aliejaus atveju ir 0,25–0,5 mg maišyto alyvų išspaudų aliejaus atveju.

Paruoštas mėginys dviem 2 ml n-heksano porcijomis supilamas į chromatografijos kolonėlę, paruoštą pagal 5.1 punktą.

Tirpikliui leidžiama ištekti iki 1 mm lygio virš absorbento viršutinio paviršiaus. Paskui pradedamas chromatografinis eliuavimas; surenkama 140 ml n-heksano/dietileterio mišinio, paruošto tūriu santykiu 99: 1, esant 15 lašų per 10 sekundžių srauto greičiui (2,1 ml/minutę).

Gauta frakcija džiovinama sukamajame garintuve, kol išgarinamas beveik visas tirpiklis. Paskutiniai 2–3 ml tirpiklio pašalinami silpnoje azoto srovėje, paskui įpilama 10 ml n-heptano.

5.2. Dujų ir skysčių chromatografinė analizė

5.2.1. Paruošiamieji darbai, kolonėlės kondicionavimas

5.2.1.1. Kolonėlė prijungiama prie dujų ir skysčių chromatografo, kolonėlės pradžia sujungiant su kolonėlės tiesio- ginio įpurškimo įtaisu, galą – su detektoriumi.

Patikrinamas dujų ir skysčių chromatografijos įrenginys (dujų kilpų veikimas, detektoriaus ir savirašio veikimas ir t. t.).

5.2.1.2. Jei kolonėlė naudojama pirmą kartą, patartina ją kondicionuoti. Per kolonėlę paleidžiama nestipri dujų srovė, paskui įjungiamas dujų ir skysčių chromatografas. Laipsniškai kaitinama, kol temperatūra nepakyla bent 20 °C aukščiau nei naudojama darbe (pastaba). Ši temperatūra palaikoma ne mažiau kaip dvi valandas, po to nustatomos įrenginio darbo sąlygos (reguliuojamas dujų srautas, užkuriama liepsna, prijungiamas elektroninis savirašis, nustatoma kolonėlės krosnies temperatūra, reguliuojamas detektorius ir t. t.). Signalas užrašomas esant jautrumui, kuris būtų bent du kartus didesnis nei reikalingas analizei atlikti. Pagrindo linija turi būti brėžiama tiesi, be jokių smailių ir nukrypimų.

Neigiamas tiesinis nuokrypis rodo, kad neteisingi kolonėlės sujungimai; teigiamas nuokrypis rodo, kad kolonėlė nepakankamai kondicionuota.

Pastaba: Kondicionuojama temperatūroje visą laiką bent 20 °C žemesnėje, nei didžiausia naudojamam eliuentui nurodyta temperatūra.

5.2.2. Darbo sąlygų parinkimas.

5.2.2.1. Paprastai darbo sąlygos yra tokios:

- kolonėlės temperatūra: pradinė temperatūra 80 °C, kėlimas 30 °C/minutę greičiu iki 120 °C ir toliau programuotas didinimas 5 °C/minutę greičiu iki 340 °C,
- detektoriaus temperatūra: 350 °C,
- nešančiųjų dujų linijinis greitis: vandenilis 20–35 cm/s,
- prietaiso jautrumas: 4–16 kartų didesnis nei mažiausias silpninimas,
- savirašio jautrumas: 1–2 mV per visą skalę,
- popieriaus greitis: 30 cm/val,
- įpurkštos medžiagos kiekis: 0,5–1 µl tirpalo.

Šios sąlygos gali būti keičiamos pagal kolonėlės bei dujų ir skysčių chromatografo savybes (kad būtų gautos chromatogramos, atitinkančios tokias sąlygas: C32 vidinio etalono sulaikymo trukmė turi būti 25 ± 2 minutės ir iškiliausios vašų smailės aukštis sudaro 60–100 % visos skalės aukščio).

5.2.2.2. Smailių integravimo parametrai nustatomi taip, kad būtų gautas teisingas nagrinėjamų smailių plotų įvertinimas.

5.2.3. Analizė

5.2.3.1. 10 µl talpos mikrošvirkštu įsiurbiamas 1 µl tirpalo; stūmoklis patraukiamas atgal, kol adata ištuštėja. Adata įkišama per įpurškimo įtaisą ir po vienos dviejų sekundžių tirpalas greitai išvirkščiamas. Maždaug po penkių sekundžių adata atsargiai ištraukiama.

5.2.3.2. Užrašoma, kol vašai visiškai išplaunami.

Pagrindo linija turi visuomet atitikti nustatytas sąlygas (5.2.1.2).

5.2.4. Smailių identifikavimas

Smailės identifikuojamos pagal sulaikymo trukmes, lyginant jas su žinomas sulaikymo trukmes turinčių vaškų mišiniais, analizuojamais tomis pačiomis sąlygomis.

Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus vaškų chromatograma parodyta 1 brėžinyje.

5.2.5. Kiekybinė analizė

5.2.5.1. Integratoriumi išmatuojami vidinį etaloną ir alifatinius esterius C40-C46 atitinkančių smailių plotai.

5.2.5.2. Kiekvieno vašką sudarančio esterio kiekis, skaičiuojant mg/kg riebalų, nustatomas pagal formulę:

$$\text{esteris (mg/kg)} = \frac{A_x \cdot m_s \cdot 100}{A_s \cdot m}$$

kurioje: A_x = kiekvieną esterį atitinkančios smailės plotas;

A_s = laurileikozanatą atitinkančios smailės plotas;

m_s = pridėto laurileikozanato masė, miligramais;

m = nustatymui paimto mėginio masė, gramais.

6. REZULTATŲ PATEIKIMAS

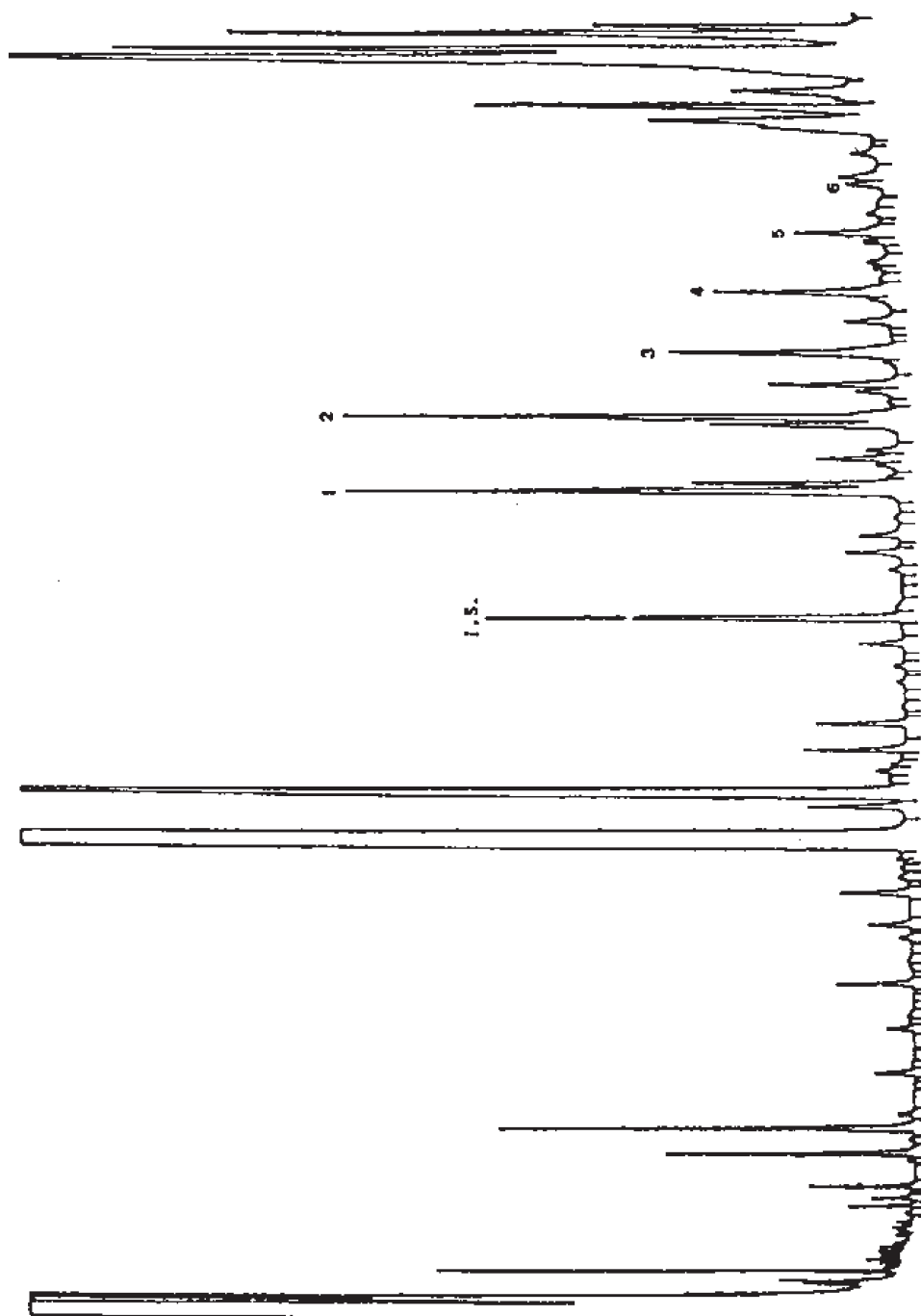
Pateikiamas atskirų vaškų kiekis ir šių kiekių suma, skaičiuojant mg/kg riebalų.

PAPILDYMAS

Dujų linijinio greičio nustatymas

Į normalioms darbo sąlygoms nustatytą dujų ir skysčių chromatografą įpurškiama 1–3 μ l metano arba propano ir matuojamas laikas, kurį dujos užtruks tekėdamos per kolonėlę nuo įpurškimo momento iki smailės iškilimo momento (t_M).

Linijinis greitis, cm/s, gaunamas pagal formulę L/t_M , kurioje L yra kolonėlės ilgis, centimetrais, t_M yra išmatuotas laikas sekundėmis.

1 BRĖŽINYS – Pirmojo spaudimo alyvuogių aliejaus vaškų chromatograma.

I.S. = Vidinis etalonas, esteris C32

- 1 = esteriai C36,
- 2 = esteriai C38,
- 3 = esteriai C40,
- 4 = esteriai C42,
- 5 = esteriai C44,
- 6 = esteriai C46,

11. V priedo 4.1.1 punkte „5 %“ pakeičiama į „2 %“.
12. V priedo 5.1.1 punkto pirmojoje pastraipoje išbraukiama „augalinių aliejų arba“.
13. V priedo 5.1.1 punkto trečiojoje pastraipoje „gyvuliniai arba augaliniai aliejai ir riebalai“ pakeičiama į „aliejai“.
14. V priedo 5.1.1 punkto pabaigoje papildoma taip:
„arba vietoje cholestanolio turi būti naudojamas betulinolis.“
15. V priedo 5.4.5.2 punkte išbraukiama „kvadratiniais milimetrais“.
16. VI priedo 6 punkte išbraukiama „kvadratiniais milimetrais“.
17. IX priedo 3.4 punktas pakeičiamas taip:
„3.4. Chromatografinė kolonėlė, kurios viršutinės dalies ilgis 270 mm, skersmuo 35 mm, apatinės dalies ilgis 270 mm, skersmuo maždaug 10 mm“
18. IX priede išbraukiama 4.1 punkto antroji įtrauka.
19. XIII priedo pavadinimas „Gryninimo atlikimo patvirtinimas“ keičiamas į „Maišyto alyvuogių aliejaus neutralizavimas ir spalvos naikinimas laboratorijoje“.
20. XIV priedas keičiamas taip:

„XIV PRIEDAS

KOMBINUOTOSIOS NOMENKLATŪROS 15 SKYRIAUS 2, 3 IR 4 PAPILDOMOS PASTABOS

2. A. Pozicijos Nr. 1 509 ir 1 510 apima tikrai iš alyvuogių pagamintus aliejus, kurių riebalų rūgščių ir sterolių kiekio analizinės savybės yra tokios:

I lentelė: Riebalų rūgščių sudėtis skaičiuojant procentais bendro riebalų rūgščių kiekio		II lentelė: Sterolių sudėtis skaičiuojant procentais bendro sterolių kiekio	
Miristo rūgštis	M 0,1	Cholesterolis	M 0,5
Linoleno rūgštis	M 0,9	Brasikasterolis	M 0,2
Eikozano rūgštis	M 0,7	Kampesterolis	M 4,0
Eikoseno rūgštis	M 0,5	Stigmasterolis ⁽¹⁾	< kampesterolio kiekį
Beheno rūgštis	M 0,3	β-sitosterolis ⁽²⁾	m 93
Lignocero rūgštis	M 0,5	Δ-7-stigmasterolis	M 0,5

m = mažiausias kiekis

M = didžiausias kiekis

⁽¹⁾ Sąlyga negalioja pirmojo spaudimo alyvuogių aliejui (Lampante) (subpozicija 1 509 10 10) ir maišytam alyvų išspaudų aliejui (subpozicija 1 510 00 10).

⁽²⁾ Δ-5,23-stigmastadienolis + klerosterolis + β-sitosterolis + sitostanolis + Δ-5-avenasterolis + Δ-5,24-stigmastadienolis.

Pozicijos Nr. 1 509 ir 1 510 neapima chemiškai apdoroto maišyto alyvuogių aliejaus (ypač peresterifikuoto maišyto alyvuogių aliejaus) ir maišyto alyvuogių aliejaus mišinių su kitais aliejais. Kad yra peresterifikuoto maišyto alyvuogių aliejaus arba kitų aliejų įsitikinama, taikant Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 V, VIII, X A ir X B prieduose nurodytus metodus.

- B. Subpozicija 1 509 10 apima tik toliau I ir II skirsniuose apibrėžtus maišytus alyvuogių aliejus, kurie gaunami tikrai mechaniniu arba kitokiu fizikiniu būdu sąlygomis, ypač temperatūros sąlygomis, kuriomis nepablogėja aliejaus kokybė, ir kurie nebuvo apdorojami kitaip, išskyrus plovimą, dekantavimą, centrifugavimą arba filtravimą. Aliejai, pagaminti iš alyvuogių naudojant tirpiklius, patenka į poziciją 1 510.

I. Subpozicija Nr. 1 509 10 10 pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus (Lampante) neatsižvelgiant į rūgštingumą apibūdina maišytą alyvuogių aliejų, kuriame:

- a) alifatinių alkoholių kiekis neviršija 400 mg/kg;
 - b) eritrodolio ir uvaolio kiekis neviršija 4,5 %;
 - c) sočiųjų rūgščių kiekis 2-oje trigliceridų padėtyje neviršija 1,3 %;
- ir (arba)
- d) trans-oleato izomerų bendras kiekis neviršija 0,10 %, trans-linolatų + trans-linolenatų izomerų bendras kiekis neviršija 0,10 %;
 - e) kuris turi vieną arba kelias šių savybių:
 - i) peroksidų skaičius didesnis kaip 20 mekv. O₂/kg;
 - ii) lakiųjų halogenintų tirpiklių kiekis didesnis kaip 0,1 mg/kg bet kuriam vienam tirpikliui;
 - iii) ekstinkcijos koeficientas K_{270} (100) didesnis kaip 0,250, po aliejaus apdorojimo aktyvuotu aliuminio oksidu, ne didesnis kaip 0,11. Paprastai kai kurie aliejai, 100 g aliejaus turintys laisvųjų riebalų rūgščių, skaičiuojant oleino rūgščiai, daugiau kaip 3,3 g, po apdorojimo aktyvuotu aliuminio oksidu pagal Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 IX priede nurodytą metodą gali turėti ekstinkcijos koeficientą K_{270} didesnę kaip 0,10. Tokiu atveju po neutralizacijos ir spalvos naikinimo laboratorijoje pagal anksčiau minėto reglamento XIII priede nurodytą metodą, jie turi turėti tokias savybes:
 - ekstinkcijos koeficientą K_{270} ne didesnę kaip 1,20,
 - ekstinkcijos koeficiento pokytį (ΔK) 270 nm srityje didesnę kaip 0,01, bet ne didesnę kaip 0,16, t. y.:

$$\Delta K = K_m - 0,5 (K_{m-4} + K_{m+4})$$

$$K_m = \text{ekstinkcijos koeficientas smailės bangos ilgiui su didžiausia absorbcija 270 nm srityje,}$$

$$K_{m-4} \text{ ir } K_{m+4} = \text{ekstinkcijos koeficientai bangos ilgiui, kuris yra 4 nm trumpesnis ir ilgesnis kaip } K_m \text{ nustatymo bangos ilgis;}$$
 - iv) organoleptinės savybės, tarp kurių yra priimtinas ribas viršijantys trūkumai, ir degustatorių grupės tikrinimo pagal Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 XII priede nurodytą metodą rezultatas mažesnis kaip 3,5;

II. Subpozicija Nr. 1 509 10 90 pirmojo spaudimo alyvuogių aliejus apibūdina maišytą alyvuogių aliejų, kuris turi tokias savybes:

- a) rūgščių kiekis, skaičiuojant oleino rūgštims, neviršija 3,3 g 100 g;
- b) peroksidų skaičius neviršija 20 mekv. O₂/kg;
- c) alifatinių alkoholių kiekis neviršija 300 mg/kg;
- d) lakiųjų halogenintų tirpiklių bendras kiekis neviršija 0,2 mg/kg arba kiekvieno tirpiklio kiekis neviršija 0,1 mg/kg;
- e) ekstinkcijos koeficientas K_{270} ne didesnis kaip 0,250 ir po aliejaus apdorojimo aktyvuotu aliuminio oksidu ne didesnis kaip 0,10;
- f) ekstinkcijos koeficiento pokytis (ΔK) 270 nm srityje ne didesnis kaip 0,01;
- g) organoleptinės savybės, tarp kurių gali būti priimtinas ribas neviršijantys nustatomi trūkumai, ir degustatorių grupės tikrinimo pagal Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 XII priede nurodytą metodą rezultatas didesnis kaip 3,5;
- h) eritrodolio ir uvaolio kiekis neviršija 4,5 %;
- i) sočiųjų rūgščių kiekis 2-oje trigliceridų padėtyje neviršija 1,3 %;
- j) trans-oleato izomerų bendras kiekis neviršija 0,03 %, trans-linolatų + trans-linolenatų izomerų bendras kiekis neviršija 0,03 %;

- C. Subpozicija 1 509 90 00 apima maišytą alyvuogių aliejų, gaunamą apdorojant maišytus alyvuogių aliejus, patenkančius į subpoziciją 1 509 10 10 arba 1 509 10 90, maišytą arba nemaišytą su pirmojo spaudimo alyvuogių aliejumi ir turintį tokias savybes:
- a) rūgščių kiekis, skaičiuojant oleino rūgštimi, neviršija 3,3 g 100 g;
 - b) alifatinių alkoholių kiekis neviršija 350 mg/kg;
 - c) ekstinkcijos koeficientas K270 (100) didesnis kaip 0,250, tačiau ne didesnis kaip 1,20, ir po mėginio apdorojimo aktyvuotu aliuminio oksidu didesnis kaip 0,10;
 - d) ekstinkcijos koeficiento pokytis (ΔK) 270 nm srityje didesnis kaip 0,10 ir ne didesnis kaip 0,16;
 - e) eritrodioolio ir uvaolio kiekis neviršija 4,5 %;
 - f) sočiųjų rūgščių kiekis 2-oje trigliceridų padėtyje neviršija 1,5 %;
 - g) trans-oleato izomerų bendras kiekis neviršija 0,20 %, trans-linolatų + trans-linolenatų izomerų bendras kiekis neviršija 0,30 %;
- D. Subpozicija Nr. 1 510 00 10 neapdoroti aliejai apibūdina aliejus, ypač maišytus alyvų išspaudų aliejus, kurie turi tokias savybes:
- a) rūgščių kiekis, skaičiuojant oleino rūgštimi, didesnis kaip 2 g 100 g;
 - b) eritrodioolio ir uvaolio kiekis didesnis kaip 12 %;
 - c) sočiųjų rūgščių kiekis 2-oje trigliceridų padėtyje neviršija 1,8 %;
 - d) trans-oleato izomerų bendras kiekis neviršija 0,20 %, trans-linolatų + trans-linolenatų izomerų bendras kiekis neviršija 0,10 %;
- E. Subpozicija 1 509 00 90 apima aliejus, gaunamus apdorojant aliejus, patenkančius į subpoziciją 1 509 10 10, maišytus arba nemaišytus su pirmojo spaudimo alyvuogių aliejumi, ir aliejus, kurie neturi savybių aliejų, nurodytų papildomose pastabose 2 B, 2 C ir 2 D. Aliejų, patenkančių į šią subpoziciją, sočiųjų rūgščių 2-oje trigliceridų padėtyje kiekis turi būti ne didesnis kaip 2,0 %, trans-oleato izomerų bendras kiekis mažesnis kaip 0,4 %, trans-linolatų + trans-linolenatų izomerų bendras kiekis mažesnis kaip 0,35.
3. Subpozicijos 1 522 00 31 ir 1 522 00 39 neapima:
- a) likučių, gautų apdorojant riebalines medžiagas, turinčias aliejaus, kurio jodo skaičius, nustatytas pagal metodą, nurodytą Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 XVI priede, yra mažesnis kaip 70 arba didesnis kaip 100;
 - b) likučių, gautų apdorojant riebalines medžiagas, turinčias aliejaus, kurio jodo skaičius mažesnis kaip 70 arba didesnis kaip 100 ir kurio β -sitosterolio (*) sulaikymo tūrį atstovaujancios smailės plotas, išmatuotas pagal metodą, nurodytą Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 V priede, yra mažesnis kaip 93 % sterolių smailių bendro ploto.
- (*) Δ -5,23-stigmastadienolis + klerosterolis + β -sitosterolis + sitostanolis + Δ -5-avenasterolis + Δ -5,24-stigmastadienolis.
4. Ankščiau nurodytų produktų savybių nustatymo analizės metodai yra pateikti Reglamento (EEB) Nr. 2568/91 prieduose.“
-